

TITU PĂNIȘOARĂ

„Era un om foarte exigent în ceea ce făcea sau scria, dar totodată sensibil la unele sugestii primite. Avea o capacitate de muncă lepătată din comun: pleca din Radio seara târziu, uneori pe lamina ferii și stătea și șosea din nou dimineața în zori... Mă întrebam adeseori câte ore de editând avea peste noapte?...”

*Veșea întotdeauna punctual încălț putând să-ți potrivest
ceasul... avea... „ora exactă”...*

*Scasa întotdeauna cu cîmbetul pe față, fără săbrățele
dar cu pretenții și cu prietenii colegiali, avînd față de mine
o înțelegere și o apăsare deosebite.*

*Tot ceea ce a lăsat scris în urma sa, volume întregi de
istoria muzicii, articole, emisiuni și multe altele, constituie,
fără îndoială, contribuția sa la înbogățirea tezaurului muzicii
românești, pe care o iubii-o cu pasiune și dăruire din fragedă
vîrstă și pe care o promovai-o cu sîngurii de-a lungul vieții
sale.”*

(Grigore Mica, compozitor,
7 iulie 2007, Bacăuș)

ISSN: 1843-550X

Simpozionul Național Prof. univ. dr. muzicolog Petre Brâncuși

Ediția a VI-a, 25 mai 2008, Târgu-Jiu

Editura MĂIASTRA

2009